

Nowa Reforma" wychodzi codziennie, z wyjątkiem Niedzieli i Świąt uroczystych.

Prenumerata wynosi:

	rocznie:	półrocznie:	kwartalnie:	miesięcznie:
Na prowincyi, z przesyłką pocztową	24 zł. w. a.	12 zł. w. a.	6 zł. w. a.	2 zł. — et.
W Państwie Niemieckiem	28 „ „	14 „ „	7 „ „	3 „ „
W mieście	20 „ „	10 „ „	5 „ „	1 „ 80 „
Do Włoch, Francji, Anglii, Belgii, Szwajcaryi, Turcji i innych krajów	32 „ „	16 „ „	8 „ „	3 „ „

Pełny numer kosztuje 10 centów, z przesyłką pocztową 12 centów.

Prenumeratę przyjmuje się tylko za cały miesiąc.

Listy z pieniędzmi i przekazy pieniężne na prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) uprasza się nadawać franco do Administracji Nowej Reformy w Krakowie. — Listy reklamacyjne nieopłacone nie podlegają opłacie pocztowej. — Listów nieregularnych nie przyjmuje się.

Błogosławieństw nadawanych Redakcyi nie zwraca.

Adres Redakcyi i Administracji: Ulica św. Jana Nr. 13.

NOWA

REFORMA

Prenumeratę przyjmują:

zamięscow: Administracja „Nowej Reformy” i wszystkie urzędy pocztowe; miejskow: Administracja „Nowej Reformy”. — Magazyn nowości F. A. Grigara i Główna trafika w Ryńku. — C. k. krakowski koncesjonowany biuro (Silberstein) Rynek Główny Nr. 17 w oficy. — Handel Z. Skalskiego w Sukiennicach. — Handel Kuklińskiego w Halli Sukiennic — Handel J. Bajera przy ulicy Grodzkiej. — Ogłoszenia (inseraty) przyjmują Administracja za opłatą od miejsca wiersza drobnym piśmem (petit), za pierwszy raz 10 ct., za każdy następny raz po 5 cent. Nadstane. Ogłoszenia do „Reformy” (prospekta, okładki, ogłoszenia itp.) przyjmują się za cenę 1 zł. od 100 egzemplarzy dla zamieszczeni, a 50 cent. od 100 egzemplarzy dla zamieszczeni. — Należność uprasza się naprzód nadstane przekazy pocztowym. — Ogłoszenia prenumeratę przyjmują: W Łwowie Ag. „Nowej Reformy” w księgarni F. H. Richtera (Altenberga); — W Tarnowie handel: J. Dejong i Kamila Bauma; — W Rzeszowie księgarnia J. A. Pellara; — W Przemyślu B. Doskosi i Spółka; — W Tarnopolu księgarnia L. Gilezko; — W Wiedniu pp. Hasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurt nad Menem, Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wrocławiu) A. Oppel, Stubenbastei Nr. 2, R. Mosse (także w Berlinie Hamburgu, Moskondam i Norymberdze). W Paryżu Księgarnia Luxemburska 3 rue des Grands Augustins i Société Mutuelle de Publicité A. Lorette, directeur. Rue Caumartin 61.

Od Wydawnictwa.

Wobec zbliżającego się nowego półroczu upraszamy Szanownych Prenumeratorów naszych, o wczesne nadsyłanie przedpłaty dla uregulowania nakładu.

Prenumerata wynosi:

W mieście: półrocznie 10 zł., kwartalnie 5 zł., miesięcznie 1 zł. 80 centów.

w państwie austriackim z przesyłką pocztową: półrocznie 12 zł., kwartalnie 6 zł., miesięcznie 2 zł.

w cesarstwie niemieckim: półrocznie 14 zł., kwartalnie 7 zł., miesięcznie 2 zł. 50 ct.

w innych krajach europejskich: półrocznie 16 zł., kwartalnie 8 zł., miesięcznie 3 zł.

Prenumeratę zamieszcowa przyjmują oprócz Administracji Nowej Reformy wszystkie urzędy pocztowe. Prenumeratę miejskow przyjmują oprócz Administracji Nowej Reformy (ulica św. Jana nr. 13) agencje: E. Silbersteina, koncesjonowane krakowskie Biuro dzienników ogłoszeń, Rynek Główny Nr. 17 w oficy, — Magazyn nowości F. A. Grigara w Ryńku głównym, linia A—B. — Handel Z. Skalskiego w Sukiennicach l. 31. — Handel Kuklińskiego w Halli Sukiennic. — Główna trafika (M. Horowitz) w Ryńku róg ulicy św. Jana. — Handel J. Bajera w ulicy Grodzkiej.

Dla dogodności osób, przebywających w kapielach, przyjmować będziemy prenumeratę przez czas sezonu także na tydzień, dwa, trzy, pięć, sześć i siedem tygodni — obliczając tydzień po 50 ct. wa.

W fejtynie rozpoczęliśmy druk powieści Wincentego Rapaackiego p. t. **Do światła**. Nowi prenumeratorem otrzymają początek powieści bezpłatnie.

Reforma gminna.

Podaliśmy już w ogólnym zarysie wyniki obrad przygotowawczej komisji gminnej, jaka się odbyła niedawno w Wydziale krajowym. Ankieta obra dowoła na podstawie zebranego przez Wydział krajowy materiału, odnoszącego się do faktycznego stanu rzeczy w naszych gminach. A mianowicie pozostał był Wydział krajowy do Wydziałów powiatowych następujące pytania:

„Jaka jest działalność władz gminnych a w szczególności zwierzchności gminnych w sprawach wymienionych w § 27 ustawy gminnej pod literami a — k, a w szczególności:

ad e) czy i w jaki sposób wykonywują gminy nadzór nad przedmiotami żywności, nad miarą i wagą, nad targami?

jak się mają rzeczy w tej mierze, mianowicie w gminach miejskich i w miejscach targowych? w których gminach powiatu istnieją uchwalone przez rady gminne regulaminy targowe?

czy trafiają się wypadki zasądzenia za przestępstwa policyjne w tym dziale?

ad f) czy gminy tamtejszego powiatu podejmują starania i czynią nakłady w sprawach policyi zdrowia? mianowicie:

1) co do zapewnienia potrzebnej wody i należytej czystości tejże?

2) co do ścieków nieczystości i uprzątnięcia kałów, padlin i t. p.?

3) co do należytego urządzenia i utrzymywania cmentarzy?

ad g) jak wykonywują zwierzchności gminne przepisy o służbie w szczególności:

co do księżeczek służbowych?

co do karania przekroczeń służbowych?

ad h) czy zwierzchności gminne czuwają nad zamykaniem szynkowni i gospód po godzinie policyjnej? nad przestrzeganiem przepisów o muzykach z tańcami?

ad i) jaka jest działalność zwierzchności gminnych w sprawach ubogich i zapobieganiu żebractwu?

ad k) jakim jest sprawowanie policyi ognowej i budowniczej w gminach tamtejszego powiatu?

Odpowiedzi na te pytania, nadesłane przez przeszło 30 Wydziałów powiatowych, rzucają bardzo ciekawe, a niestety smutne światło na nasze stosunki gminne i stwierdzają najzupełniej potrzebę zupełnej reformy naszych gminnych stosunków. Jeżeli gminy w ten sposób, jak w odpowiedziach tych wykazano, spełniają swoje obowiązki a raczej nie spełniają ich wcale — jeżeli w ten sposób wykonują obowiązujące ustawy, a raczej nie wykonują ich wcale — toż oczywiście dojść się musi do przekonania, że daleko tak iść nie może. Wszelkie bowiem, najlepsze nawet ustawy i rozporządzenia nie przdadzą się na nic, jeżeli ich nikt nie wykonuje. Warunkiem koniecznym cywilizacyjnego rozwoju kraju jest ład i porządek — gdzie tego nie ma, o rozwoju tym i postępie mowy być nie może. Że ładu i porządku tego nie ma, że najlepsze zamary ustawodawstwa rozbijają się o brak wykonawczej władzy w gminie, że objęte powyższym kwestyonarzem sprawy, mające bardzo ważne znaczenie, zupełnie są zaniedbane — odpowiedzi Wydziałów powiatowych udowodniły to jasno.

Nie mając przystępu do akt Wydziału krajowego, a pragnąc Czytelników naszych zapoznać z tem, co Wydział powiatowy o stanie gmin naszych relacyonował — musimy zapożyczyć się u urzędowej Gasyli Łwowskiej, która nadesłana przez Wydział powiatowy odpowiedzi streszcza jak następuje:

A. Miasta ad e) W miastach, miasteczkach i gminach targowych czuwa nad policją targową przeważnie żandarmerja Gminy wykonywują nadzór nad przedmiotami żywności (głównie nad mięsem i owocami), za pośrednictwem swych policyjników, którzy podejrzane przedmioty konfiskują. Gdzie niegdzie w większych miastach bywają komisarze targowi, chociaż wszystkie relacje prawie w tem się zgadzają, że jeżeli policya targowa w miastach i miasteczkach jest wykonywana, to najczęściej przez organa żandarmerji. W miastach większych odbywają się codziennie oględziny bydła, na rzekę przeznaczonych i oględziny mięsa w jatkach. Bydło na targ przędzone zaś musi być wskutek ustawy policyjnej poddane oględzinom i paszportu musza być sprawdzone. Rewizja miar i wag odbywa się tylko czasem i to w niewielu gminach, chociaż zwykają przenosić tę czynność obecnie w wielu miejscowościach na ces. król. starostwo; ces. król. władze powiatowe odpowiednich utrzymują cementników; w niektórych zaś powiatach dozor

miar i wag poręczony bywa c. k. żandarmerji. W miasteczkach i miejscach targowych dozor nad targami jest nader mały i ogranicza się niemal wyłącznie na to tylko, aby przekupnie i kupcy właściwie miejsca na targu zajęli i aby zapłacili t. z. „placowe”. Właściwa zaś służba bezpieczeństwa w dni targowe spełnia c. k. żandarmerja.

Uchwalone przez rady gminne regulaminy targowe znajdują się w przeważnej części powiatów, ale tylko i wyłącznie w gminach miejskich. Jednakowoż nawet gminy miejskie nie posiadają żadnych regulaminów targowych w powiatach niskim, limanowskim, nowotarskim, dolińskim, żydaczowskim, jaworowskim i przemyskim. — Zwyczajowy regulamin targowy posiadają gminy miejskie w powiecie bocheńskim.

W tych miastach i miasteczkach, w których policya targowa jest bodaj w części wykonywana, trafiają się też nieraz zasądzenia z powodu przekroczeń regulaminów targowych.

Wydział powiatowy lwowski proponuje, iżby dozor nad miarami i wagami, tzn. nad targami, poruczyć inspektorom powiatowym, którzy i tak dla kontroli w sprawach nielegalnego przemieszania ubezpieczenia budynków od szkód ognowych mają być ustanowieni.

Ad f) Co się tyczy wykonywania policyi zdrowotnej w gminach miejskich, a stan nawet w miastach, z wyjątkiem większych (jak Tarnów, Sambor i t. d.), jest niedopuszczalny. O zapewnienie potrzebnej wody i należytej czystości tejże, czynią gminy miejskie pewne próślowania (n. p. Dolina, gdzie jest brak wody, sprowadza ją z gór wodociągami, kosztem 15 000 złr. założonemi). Wszelako co do kanalizacji i czystości, to stan w gminach miejskich wiele pozostawia do życzenia. I pod tym względem żandarmerja ważne oddaje usługi, zmuszając gminy oporne do pewnych zarządzeń w interesie czystości. W pewnych powiatach (jak w tłumackim, przemyskim, skałackim) stan ten jest gorszy niż w innych. W powiecie borszczowskim ścieki urządzone są wszędzie murem przy drogach, ale ma to być zastęga służby drogowej.

Cmentarze są należycie urządzone i utrzymywane dzięki opiece duchowieństwa. Jedynie tylko Nowy Targ wskazywało się na trudności w gminach jego powiatu przy zakładaniu nowych cmentarzy, tudzież Wydział pow. w Dolinie na to, że cmentarz w Dolinie położony jest w samym śródmieściu.

Ad g) Przepisy policyjne o służbie są z reguły w miastach i miasteczkach spełniane, a w szczególności: a) księżeczki służbowe bywają wydawane, skoro się o nie kto zgłasza, chociaż i tam nieraz bez kontroli i bez porządku i niejednostajnie, wszelako b) przekroczenia służbowe mało gdzie karzą, a nawet mało gdzie wypadki podobne dochodzą do wiadomości władzy gminnej.

Ad h) W miastach i miasteczkach zwierzchności gminne czuwają nad zamykaniem szynkowni i gospód po pewnej oznaczonej, zwykle 10 godzinie w nocy; chociaż przekroczenia w tym kierunku zdarzają się w miastach częściej, niż w innych, zwłaszcza w dniach targowych.

Pod tym względem użalają się tylko powiaty: jasielski, żywiecki, nowotarski i nowosądecki, brzozowski, mościński i przemyski. Przepisy o muzykach z tańcami bywają również w przeważnej liczbie powiatów przestrzegane.

Ad i) Działalność gmin miejskich w sprawach ubogich ogranicza się na rozdzielaniu kar przy padnych na fundusz ubogich. Widac jednak pewną staranność w zapobieganiu żebractwu. I tak Nowy Targ posiada pod przytułku dla podupa dłych mieszczan; w Dolinie wzbudowano żebractwo, natomiast miasto rozdziła co soboty między

swych ubogich pewne, choć szczupłe kwoty (po 20 ct. i więcej); w Żydaczowie fundusz ubogich wynosi 10 000 złr.; w Jaworowie przeznaczone są również osobne na to fundusze; w Brzeżanach jest szpital dla ubogich. W miastach i miasteczkach pow. borszczowskiego rozdzielają gminy co tydzień stałe zapomogi. W pow. skałackim miasteczka same utrzymują swych ubogich i żebrać zakazano.

Ad k) Z praktycznej przychodzi wyznać, że policya budownicza we wszystkich a policya ognowa w większej części gmin wszystkich powiatów 30 kilku, znachodzi się w zupełnym zaniedbaniu. Ani liczne okólniki Rad powiatowych, ani napominania ze strony umysłowych delegatów w gminach nie pomagają, aby w tej gałęzi służby policyjnej zaprowadzić jaki taki ład. Nawet w miastach i miasteczkach przepisy o pozwoleniu na budowę bywają tylko o tyle przestrzegane, o ile prośby o koncesje na zwolnienie od podatku domowego dochodzą do rąk władzy.

Zresztą każdy buduje dom bez policyjnego zezwolenia tak, jak mu fundusze jego pozwalają. Sposobność do rozstrzygnięcia rekurów w Wydziale powiat. trafia się rzadko.

1) Rekwirowy ognowe znajdują się w gminach miejskich, często jednak w zupełnym zaniedbaniu. Wiele miasteczek w kraju nie jest jeszcze zaopatrzonych w należyte przyrządy do gaszenia ognia. W r. 1886 prawie wszędzie odbywały się rewizje przyrządów do gaszenia po miasteczkach. Stało się to głównie w skutek rozporządzenia Wydziału krajowego z dnia 20 kwietnia 1886 roku lic. 21701. Straże ochotnicze istnieją w miasteczkach 3-ch powiatu krakowskiego, w 3 pow. wadowickiego, w 3 pow. bocheńskiego, w 5 brzeskiego, w 1 tarnowskiego, w 2 ropezyckiego, w 1 jasielskiego, w 1 tłumackiego, w 2 żywieckiego, w 1 limanowskiego, w 1 nowotarskiego, w 4 nowosądeckiego, w 1 brzozowskiego, w 2 mościńskiego, w 1 kałuskiego, w 2 tłumackiego, w 1 jaworowskiego, w 2 bobrzeckiego, w 2 przemyskiego, w 1 brzeżańskiego, w 2 kamienieckiego, w 1 trembowelskiego, w 3 borszczowskiego, w 1 buczackiego. Stałe pogotowia pożarne utrzymują miasta Tarnów, Nowy Sącz z 6 ludzi, Sambor z 6 ludzi, Budki, Brzany z 2 ludzi złożone.

Znaczenie prawne ostatniego aktu.

Dzienniki warszawskie i Kraj rozstrząsają ze stanowiska prawnego ukaz z 4. 26 marca, a mianowicie zastanawiają się nad sytuacją przezeń wytworzoną i obliczają prawdopodobne jego skutki.

Względem ukaz wzmiankowany przedstawia wiele wątpliwości pod względem ograniczenia wielu praw osobistych i stosunków majątkowych cudzoziemców.

Ukaz o cudzoziemcach obejmuje niewątpliwie Polaków, zostających pod berłem pruskim i austriackim. Dotyka on zatem mieszkańców Królestwa ściśle połączonych związkami rodzinnymi z polską ludnością (Galicyi, Prus Zachodnich i W. Ks. Poznańskiego). Ograniczenia aktu, jeżeli będą ściśle wykonane, a przez to nie uwzględnia dawnego pojęcia *suwet miate*, nikomu bardziej nie dadzą się uczuć jak Polakom. Ułatwienia przyjęcia poddaństwa rosyjskiego bynajmniej nie są zaradką złemu, albowiem rząd pruski nie omissza zażądać tego samego i wówczas polscy właściciele zawsze w jednym kraju wyprzedzą się będą zmuszeni.

Przedewszystkiem nowy ukaz, będący dalszym ciągiem ograniczeń praw Polaków, (zaniecie rady państwa z dnia 10 lutego 1884 r., ukaz z dnia 31 grudnia 1887 r., ukaz 10 grudnia 1885, ukaz z dnia 8 lipca 1888, ukaz z dnia 27 grudnia 1884, przepisy z maja 1882) narzuca §§ 15, 17, 18 konwencji z Austrią z r. 1815, tudzież §§ 13, 15 i 16 konwencji z Prusami, i dalej traktat z Austrią, podpisany 14 września 1860 r., a mianowicie § 19. Artykuł ten brzmi: „Jeżeli spadek składa się będzie z dóbr nieruchomości, których posiadanie z mocy prawa miejskowskiego oddzielnie spadek jest wzbudzone, to w takim wypadku osobom w tym spadku udział mający naznacza się dostateczny, stosownie do okoliczności, termin do sprzedaży tych dóbr, o ile może być najkorzystniejszy”. Otóż co do tego wypadku ukaz 14/26 marca zamiast terminu „dostatecznego do najkorzystniejszej sprzedaży, określonego stosownie do okoliczności” wprowadza stały i bezwzględny termin trzyletni.

Co do zakazu zawiadywania majątkami ziemskimi w Królestwie Polskim przez obcych poddanych zaznaczyć wypada, że rozumieć tu należy jedynie rządów i administratorów zwierzchnich, całym majątkiem zawiadywających. Dla zaznaczenia tego dodano w tekście urzędowym w nawiasie wyraz *rasporiadzicieley*. Nie dotyczy więc ukaz ten oficyalistów niższych kategorii, jak ekonomowie, karbowi, pisarze, kasjerzy, gorzelni, leśnicy, wreszcie służba folwarczna. Prócz tego zamieszkiwanie na wsi nie jest żadnemu cudzoziemcowi wzbronione.

Teraz zobaczymy, jak pojmuje ukaz dziedziczenie.

Według obowiązujących w Królestwie przepisów, każda osoba z poczęciem już nabywa prawa do spadku (Art. 725 kod. cyw. franc.), zawarowanego zarówno dla krajowców, jak i cudzoziemców (Art. 11, K. c. fr.). Jest dalej ogólna zasada, pisze *Wiek*, iż z praw nabytych nika wyzułaby być nie może (Art. 2, K. c. fr.). Nadio specjalnie co do osób polskiej narodowości istniejące uchwała kongresu wiedeńskiego i inne późniejsze, zabezpieczające właścicielom dóbr nieruchomości w innych państwach prawa, do których należy i prawo władania nieruchomościami (*swjetskie miaszte i proprietas miaszte*). Zasadą to i związane z niemi prawo dziedziczenia w moc ukaz obowiązywać przestaje.

Spadkobiercy w liniach bocznych, oraz w linii wstępnej sprzedać będą musieli majątek bezwarunkowo. To samo dotyczy dzieci lub wnuków, narodzonych po dniu 31 maja r. b., albo nie urodzonych przed tą datą w granicach państwa rosyjskiego. Wnosząc dalej z interpretacji ukazów grudniowych — powiada *Kraj* — przyjęte przez senat, nie wolno będzie jedynemu z sukcesorów władac na mocy działów (np. przez spłatę spółkcesorów) większą część majątku nieruchomości, niż ta, jaka mu z prawa przypadła. Wątpliwość w budząca się oświadczenia się, wymagane dla spadkobierców testamentowych w linii prostej zstępnej lub przez małżonków. Kwestye te rozstrząsać się zdaje, według *Kraju*, art. 2 zdania rady państwa z d. 10 lutego 1884 następującej osnowy:

„Zyczący osiedlić się w granicach cesarstwa rosyjskiego, podaje stosowną deklarację do na czelnika tej gubernii, w której się zapisie lub osiedlić zamierza, z objaśnieniem: czemu trudnił się w ojczyźnie i jakie chce obrać dla siebie trudnienie w Rosyi. Na dowód otrzymania takiej deklaracji, gubernator udziela świadectwo, od daty podpisania którego interesant uważany będzie za osiadłego w Rosyi, nie tracąc przy czemże aż do czasu przyjęcia rosyjskiego poddaństwa, charakteru cudzoziemca i nie przestając

Do światła!

Powieść z piętnastego wieku

napisał

Wincenty Rapacki.

(Ciąg dalszy)

To przecucie „korony cierniowej” miało się niedługo sprawdzić.

Umysły niepoślednie widzą oczyma duszy i prawie czytać umieją w księdze przeznaczeń.

Już to samo osamotnienie, które przynosi z sobą, ta próżnia w około nich, daje im punkt pewien, z którego patrząc umieją i oceniać stanowisko, jakie zajęli w obec świata. Ale daje to jednak im miarę ich potęgi.

Z wiarą tedy niezłomną w wysokie swoje cele rzuciła się Jadwiga w nurty nieznanej jej dotąd świata.

Na progu zaraz miała się spotkać oko w oko z tem, co stanowi najniższy i najwstrętniejszy objaw ludzkiej natury.

Przeznaczenie gotowało jej drogę przez kałuże, aby ją wyprowadzić na szczyt, gdzie dotąd żadna z kobiet nie była jeszcze.

W gospodzie swego ojca poznała jedną z najpospolitszych ludzkich nędz: pijactwo.

Widziała wszystkie jej odmiany i odcienia, — to nauczyło ją pogardzić.

Dostrzegła, o ile chęć namiętności owładnąć może i zagłuszyć wszystkie dobre w ludziach pierwiastki.

Widziała frymark, przypatrzyła się szalibier-

stwu, kłamstwu, hipokryzji, była nawet świadkiem zabójstwa. — a wszystko szło o marne żądze, które w niej wywoływały oburzenie wielkie.

Mogła była pisać satyrę, gdyby jej młoda dusza nie miała nazbyt wielu łez i łitości bezmiernie a przebaczenia.

Wolała być wielką trzeźnią, którą wicher szamocze na wsze strony, a przecież zlać nie może, aniżeli wyniosłym cyprysem, którego burza obala.

Patrzyła tedy na ludzi, często pogardzała, ale częściej płakała.

A ten odcień smutku i zadumy głębokiej nadawał jej młodej twarzy wyraz nieopisanego uroku, przed którym korzyć się trzeba było.

Doświadczyła tego często Jadwiga, nie umiając sobie zdać sprawy.

Kładła na karb pijanego kaprysu. — A tych pijanych było tak wiele!

Iść trzeźwym do poduszki, znaczyć to tyle w owych czasach, co nie odmówić pacierz, albo zapomnieć o najważniejszej dnia czynności.

Pito od góry do dołu — i jak pito!

Nasze słabe nerwy wzdrygają się na sam obraz tych libacji.

Bez szmeru pod czupryną, bez owego c m i e l a, który tak mile do snu kołował te jałowe głowy, nie mógł się żaden dzień skończyć.

I nie dziwnego!... Nasze rozgorączkowane mózgi poprzestają dziś na herbacie, kawie lub tytoniu, rujnując i tak już wycieńczony system nerwowy nadmiarem myśli, — tamto pokolenie nie myślało, ale chłono życie wszystkimi porami swego ciała.

Owe kufle i puławy, które się przechowywały już z późniejszych czasów, wywołują w nas podziw

i niedowierzanie, a były to przecież naczynia zwykłej miary, które zapalały na każdym stole.

Tę sumie trunku odpowiadała ilość zużytego pokarmu.

Jeżeli tak już myślała głowa w późniejszych czasach, jak nasz Rej n. poszczynany, mógł tyle wnieść w swój żołądek, to coż mówić o innych, a zwłaszcza w dobie naszej powieści.

Jednak ten nadmiar trunku nie znieczulał tych głów prostaczek, aż do utopienia w nim wszystkich władz, nie robił z nich idyotów lub niedołęgów, nie, — on tylko rozbudzał krewkość, która i tak już bujała w tem zdrowym cielesie.

Owczesne karczmy i oberże, to teren biatytek, zabójstw, zapasów wszelkiego rodzaju, gdzie obok trunku krew ludzka lała się zawsze obficie.

Jednak świat polski nie mógł się równać w picu i żarłoczności z Niemcami, tak jak nie mógł się równać w dzikości i drapieżności ich obyczajów.

Oni to nas rozpalali po wszystkie czasy, poczynając od owych znieczulających Piastów, którzy przepili do nich ziemię i narodowego ducha, aż do Sasów, co zapieczętowali ten długi poczet.

Biedna Jadwiga, skrzętna w kąciku krzyżackiego wozu, drżąca cała jak gołębia, jechała tak, mijając karczmy, wsie i miasteczka, a im ich więcej przejeżdżała, tem jaskrawiej odznaczał się humor jej towarzyszy, tem zaciekli i bójki bywały częstsze.

Odzywały się piosenki i żarty, od których uszy wiodły. Jadwiga nasłuchiwała się ich dosyć w ojcowskiej karczmie, jednak tam nie raniły jej tyle.

Zuchwały Bruder Kuno kpił, żartował, zace-

piął i zdawał się wyzywać wszystkich, choć nosił już ślady na oszpeconej twarzy tej swojej jurnej bułszczności.

W Uniejowie stanął na dłuższy popas. Oberża zdawała się roić od podróżnych przerozmaitych stanów, pici i wieku.

Jadwiga jednak nie opuszczała swojej kryjówki, siedząc w niej jak przykuta i obawiając się co chwila pogoni ojca.

Tu Niemiec zażądał od niej zapłaty.

W Krakowie ci się całkowicie uszczę. Jakąż ręką mieć mogę, że mnie tam dowiesz, jeżeli teraz ci wypłacę?

— A jakąż ty mi dasz pewność? Kto mi zaręczy, że nie uciekniesz? Jesteśmy w polowie drogi, stusznia, żebyś mi zapłaciła, gdy drugą połowę odbył mamy.

Podala mu woreczek.

Niemiec wziął, obejrzał, przełożył, potem się skrzywił szkaradnie.

— Czy to wszystko?

— Na miejscu ci dołożę.

— Hm — mruknął, — zobaczymy.

Po chwili dodał.

— Ja nie taki twardy, pogodźmy się jakoś, tylko nie chmurz tak bardzo czoła i nie patrz tak srogo.

Uśmiechnął się, pokazując dwa rzędy kłów. Ten uśmiech wprawiał w przestach Jadwigę. Pogłaskał ją pod brodę, chciał uszczypnąć w policzek, lecz silnie odrzucono jego rękę.

Niemiec zaklął po cichu. Konie zaprzężnieto i wóz się pogrążył w ciemnościach gęstego lasu.

snek i głośnych żartów, a rozpoczęły się szepty i tłumione śmiechy.

Zaczęło ją wyciągać na rozmowę, którą ona zbywała niechętnie, przepianno do niej trankiem i częstowano, — odmówia, wreszcie Bruder Kuno przybliżył się, objął ją wpił i przycałował do siebie tak blisko, że uczuła jego pieszczoty.

— Nie waż się zbliżyć do mnie, bo po-

tym nożem ci przebieję!

Niemiec się odsunął, a towarzysze wybuchnęli głośnym śmiechem.

— Miałeś się o co dobić! — mówi jeden.

— Głowe utraciła dla dzwona, która chce cię poczęstować pchnięciem noża.

— Oczarowała go.

podlegał wszystkim obowiązującym przepisom o cudzoziemcach".

Gdyby ten przepis ściśle stosować do danego wypadku chcielibyśmy, obstrzylibyśmy to znacznie skutki nowego aktu, gdyż pozbawilibyśmy prawa dziedziczenia wszystkie dzieci niepełnoletnie, a z półroczem pełnoletnich tych wszystkich, którzy chociażby od dawna w granicach państwa rosyjskiego mieszkali, ale wymaganej deklaracji o osiedleniu się nie złożyli. Spodziewać się jednak należy, że instytucja sądowa przyjmie zasadę łagodniejszą, wyrażoną w art. 29 kodeksu cywilnego Królestwa Polskiego w słowach następujących: „W braku oświadczenia wyraźnego, dowód zamiaru ustalenia głównego swego siedziska zawiać od okoliczności".

Tyle dla objaśnienia naszych czytelników i prawników w szczególności.

Podatek od okowity w Niemczech.

Parlament niemiecki przyjął ostatecznie projekt do ustawy o podatku od okowity w trzecim czytaniu 233 głosami przeciw 80. Polacy głosowali jednomyślnie za projektem rządowym ze względu na interesy rolnictwa i polepszenie doli rolników. Ustawa streścić się daje w ten sposób:

1) Oprócz dotychczasowego podatku od zacieru pozostającego i nadal w gorzelniach rolniczych, a zamienionego na podatek od faktrykatu w gorzelniach przemysłowych, przysięgł podatek spożywczy po 50 i 70 fen. od litra okowity spożytej w kraju.

2) Oznaczenie ilości, jaka ma być wypalana po 50 fen. podatku od litra i rozkład na poszczególne gorzelnie należy do rządu.

3) Rząd może zaprowadzić przymusową retyfikację okowity, ale winien w takim razie właścicielom gorzelni dopomóc do zakupu odpowiednich aparatów.

4) Nowy podatek obowiązywać będzie od 1 października r. b. Wszelka okowita, znajdującą się d. 1 paźd. r. b. w obrębie związku wodoczanego w wolnym obiegu, podlega według bliższych przepisów rady związkowej podatkowi konsumpcyjnemu w formie podatku zwrotnego w wysokości 0.30 marek za litr czystego alkoholu.

Od podatku przejściowego wolna jest:

1) zaległa okowita, przeznaczona na cele przemysłowe (właśnie fabrykacji octu), lecznicze, naukowe, albo na cele czyszczenia, opalu, gotowania i oświetlenia;

2) okowita w ilości nie przechodzącej 40 litrów, o ile jest własnością kupców zajmujących się prawnym wyznikiem lub detaliczną sprzedażą okowity, tudzież okowita w ilości 10 litrów jako własność gospodarstw domowych;

3) okowita, o której wykazać można, że po opłacie cła w wysokości 125 a odośnie 180 marek za 100 kilogramów sprowadzona została z zagranicy.

Na czas od 1 lipca aż do 30 września r. b.:

a) ograniczoną zostanie produkcja okowity wszelkich gorzelni (z wyjątkiem drożdżowych) na trzy czwarte wysokości produkcji, która w gorzelniach tych w równym przecięgu czasu roku zeszłego miała miejsce i to z stosownym uwzględnieniem przepisów § 2 ustępu 2;

b) podatek od kadzi zacierowej zostanie w stosunku do dotychczasowej stopy podatkowej potrójony, a odośnie do tego zostanie bonifikacja eksportowa od okowity wywożonej z niemieckiej okowity całego albo przeznaczanej na cele przemysłowe (właśnie fabrykacji octu) (§ 1 ustawy z dnia 19 lipca 1879) wyznaczona na 48.03 marek za hektolitr czystego alkoholu. W gorzelniach drożdżowych zostanie podatek od zacieru podwyższony tylko o 100 procent, w innych zaś gorzelniach zbożowych o 175 procent dotychczasowej stopy podatkowej.

Według dotychczasowej stopy podatku zacierowego dozwolona zostanie produkcja i tym gorzelniom rolniczym, które przerabiają zboże i dziennie nie zacierają więcej niż przeciętno 1050 litrów kadzi zacierowej.

Rządzie związkowej przysięga prawo wszelkim gorzelniom, o ile do tego dają powód zawarte umowy, pozwolić aby pędziły okowitę nad granicę przepisaną w ustępie czwartym pod lit. a) i aby opłacały zwykły podatek zacierowej.

Sprawy szkolne.

(Wyciąg z protokołu posiedzenia Rady szkolnej krajowej z dnia 4 czerwca 1887).

Rada uchwala funduszu szkolnemu okręgowemu w Stanisławowie zaliczyć zwrotnie w kwocie 1000 złr. — Rada uchwala inspektorowi okręgowemu, Apolinaremu Ellingerowi, czterotygodniowy urlop. Rada zatwierdza wybór ks. Tomasza Barwickiego, dyrektora gimnazjalnego w Samborze, na zastępcę przewodniczącego c. k. Rady szkolnej okręgu samborskiej. — Rada uchwala Karolowi Heskiewiczowi, nauczycielowi szkoły ludowej w Ciemnie, urlop do końca stycznia 1888 — Rada uchwala wyliczyć z dniem 1 września 1888 r. gminę i obszar dworski w Rozpuciu ze związku szkolnego w Tyrawie wotowskiej i zorganizować w Rozpuciu osobną szkołę filialną. — Rada uchwala zorganizować z dniem 1 września b. r. szkołę filialną w Chomiakowie, a z dniem 1-go września 1888 szkołę etatową w Słobódce. — Rada uchwala zaliczyć w poczet książek dozwolonych do użytku w klasach niższych szkół średnich „Dzieje starożytności Weltera" w przekładzie Sawczyńskiego, pod warunkiem ustanowienia ceny egzemplarza na 80 ct. — Rada przyjmuje do wiadomości sprawozdanie krajowego inspektora szkół o lustracji gimnazjum Franciszka Józefa we Lwowie. — Rada przynajmniej dr. Przemysławowi Niemcewiczowi, prof. gimn. Franciszka Józefa we Lwowie (trzeci dodatek pięciolatni. — Rada przyjmuje do wiadomości sprawozdanie kraj. inspektora szkół o wizytacji szkół okręgu kałuskiego. — Wymyśl regulaminu komisji naukowej mianującej na wniosek tejże komisji, zawodowych ekspertów dla współdziału w czynnościach, wymienionych w § 3 tego regulaminu, a mianowicie: ks. Henryka Bięga, ks. dra Zygmunta Lenkiewicza, ks. Zenona Lubo-

meńskiego, ks. Aleksandra Toronńskiego, ks. dr. Stanisława Puszetę; panów: Aleksandra Borkowskiego, Grzegorz Ceglidskiego, dra Ludwika Cwiklinskiego, Jana Czubka, Kornela Fiszera, Bronisława Kruczkiewicza, Walentego Kozioła, dra Zygmunta Samolewskiego, Stanisława Siedleckiego, Tomasza Sołtyśka, dra Zygmunta Węglewskiego, Adama Kulickowskiego, dra Romana Pilata, Franciszka Próchnickiego, dra Ludyana Malinowskiego, Karola Starka, Bronisława Trzaskowskiego, dra Hugona Zathaya, Jana Lewickiego, dra Ludomira Germana, Edwarda Hamerskiego, dra Maksymiliana Kawczyńskiego, dra Karola Petelenza, Mieczysława Zaleskiego, dra Alberta Zippera, Aleksandra Barwińskiego, dra Emiliana Ogonskiego, Emiliana Partyskiego, Juliana Romaszewskiego, dra Karola Benoniego, dra Franciszka Ozernego-Szwarzenberga, Ludwika Dziedzickiego, dra Antoniego Remana, Lucyana Tatomira, Anatola Wachnianina, dra Juliana Celewicz, dra Ludwika Kubałę, dra Anatola Lewickiego, dra Maurycego Maciszewskiego, Juliusza Miklaszewskiego, Karola Rewera, dra Augusta Sokołowskiego, dra Wincentego Zakrzewskiego, dra Maryana Baranieckiego, Wincentego Ciele, Stanisława Piątkiewicza, dra Emila Sawickiego, Franciszka Tomaszewskiego Józefa Soleskiego, dra Tomasza Staneckiego, Augusta Witkowskiego, Władysława Boberskiego, dra Benedykta Dybowskiego, dra Emila Godlewskiego, dra Szczepana Kreutza, Maryana Łonickiego, Juliana Niedzwieckiego, Michała Polańskiego, dra Ignacego Petelenza, dra Józefa Rostafskiego, dra Antoniego Wierzejskiego dra Ernesta Bandrowskiego, dra Augusta Freunda, dra Walerego Jaworskiego, dra Bronisława Radziszewskiego, Jana Franga, dra Mieczysława Zazarskiego, Jana Rottera, dra Leona Kalczyńskiego, dra Daniela Ludkiewicza, dra Aleksandra Raciborskiego, dra Maurycego Straszewskiego, Władysława Kłapowskiego, Wincentego Tschirschnitz, dra Juliana Zacharyewicza.

Wybory do Rady miejskiej.

Wyborcy!

W rozdanych nam przez Magistrat kartach do głosowania zasadził ten błąd, że karty te zaopatrzone numerem, niebieską barwą wyciętym, przez co może być narazem prawo Wyborców do tajnego głosowania.

Każdemu Wyborcy jednak służy prawo zastrzeżenia tajności głosowania przez to, iż ów numer, na kartie wyciętym, zupełnie wymaże albo odośnie.

W ten sposób każdy może tylko według własnego przekonania głosować, bez obawy, aby go podpatrzono.

Gono wyborców.

Komitet przedwyborczy miejski odbył w sobotę ostatnie swe posiedzenie. Oprócz przyjęcia kandydatów na oba oddziały Koła II i na Koło I — uchwalił komitet prosić p. prezydenta miasta, aby wybory w Kole I trwały do godziny 6 wieczór, a nie jak ogłoszono do godziny 5, a to z powodu, iż wielu urzędników przed godziną 5 nie może wyjść z biura.

Kandydaci przez komitet zaleceni są:

Koło I oddział I (wielka własność):

Cieszkowski Zygmunt,

Kaczmarek Władysław,

Hr. Potocki Artur,

Rzewuski Walery,

Szwarc Henryk,

Hr. Tarnowski Stanisław.

Koło II oddział II (mała własność):

Baranowski Teodor,

Checiński Tomasz,

Friedlein Józef,

Rehman Stanisław.

Koło I (inteligencya):

dr. Bandrowski Ernest,

dr. Domański Stanisław,

Gwizdomorski Jan,

dr. Lehmeler Michał,

dr. Major Józef,

ks. Midowicz Teofil,

dr. Paszkowski Stanisław,

dr. Styczeń Wawrzyniec,

dr. Weigel Ferdynand,

Wentzel Konrad,

dr. Wiszniewski Konrad.

Wybór w oddziale I Koła II odbywa się dziś, w poniedziałek 20 czerwca — w oddziale II tegoż Koła jutro, wtorek 21 czerwca, zaś w Kole I w środę 22 czerwca.

Przeciw powyższemu wymienionym kandydatom już rozpoczęło z wielu stron agitację. Pochodzi ona częścią od kandydów, która nie może przebiegać tego, że na dwóch zgromadzeniach wyborców pozostała w mniejszości, częścią na źródło osobiste, chociażby tylko w urzędowej ambicji.

W wielkiej własności łatwo stać się może, iż komitet dozna takiego samego rozczarowania, jak w pierwszym dniu wyboru, w wielkim przemysłu. W tak małym bowiem kotku wyborców łatwo jest nawet silnym kandydatom upaść, jeżeli się przeciw nim utworzy koalicja słabszych, którzy jednak nabierają siły wale przez koalicję, solidarność i osobiste za sobą zabieg. — Wszak nie inaczej stało się w wielkim przemysłu, gdzie upadli we czwartek tacy kandydaci, którzy, zdawałoby się, powinni być wybrani z każdego Koła, jak Friedlein, Wentzel, Szwarc. Wybiera się wcześniej plenipotencyj, albo nawet i karty głosowania i rozpoczyna się targ wzajemny: daj mi Twoje głosy, ja Ci dam moje! Tu więc bardzo łatwo stać się może niespodzianką! Na koło to starają się usilnie o głosy dr. Jordan i p. Muczkowski, który w ostatnich już czasach zalecił się wyborcom nowym czynnem, gdy jako prezes sekcji prawnej Rady miejskiej dopuścił do sławnego przez komitet za nielegalny udożnanego numerowania kart. Albo p. Muczkowski działał to świadomie i z zamiarem — albo nieświadomie i bez żadnego zamiaru. Tak w pierwszym jak i drugim wypadku rada miejska być nie powinien. Czem się dr. Jordan wsławił co chwila — nazbyt dobrze wiadomo. Zresztą — nie ma powodu o tem się rozpisywać, skoro w chwili, gdy dziennik nasz będzie pod prasą, już głosowanie będzie zamknięte.

W drugim oddziale tegoż Koła (mała własność) liczne są także i usilne zabiegi innych kandy-

tów. Wzoraż już rozlepiono plakaty, które obok dwóch komitetowych kandydatów, polecają Wyborcom pp. adwokatów Czarnego i Rettingera. Oprócz tego słyszmy o zabiegach prywatnych, i to bardzo usilnych p. Sobiesława hr. Mieroszewskiego, p. Fritscha i innych. Wszystkim tym kandydatom piękny bardzo przykładem przysięcił p. Antoni Suski, który mając wielu przyjaciół wręcz wzywających go do kandydowania, mimo to ogłosił następujące oświadczenie:

Ponieważ dowiedziałem się, że wielu Szanownych Wyborców Koła II, oddziału II (mała własność) zamierza w wyborze radców miejskich na mnie głosować, a nie chcą głosów obywatelskich rozbić, przeto upraszam, aby Szanowni Ci Wyborcy zechcieli zamiar swego zaniechać i zamiast na mnie głosować na kandydatów Komitetu, zwłaszcza zaś na dotychczasowego Wiceprezydenta p. Józefa Friedleina. Kraków, dnia 18 czerwca 1887 roku.

Zwracamy uwagę wyborców tego Koła, że z Koła III oddziału II przeszedł tylko jeden przemysłowiec, że zatem Koło II powinno się postarać o to, żeby reprezentację przemysłowców w Radzie zwiększyć. Uczynią zatem najlepiej, głosując za kandydatami komitetu, którzy są i przemysłowcami i właścicielami realności.

W Kole I kursuje już między wyborcami lista, przeciwna komitetowej, a wielu z tych, co ją rozdziają, popiera ją. Jest to lista, że każdy z nich podaje jako komitetową. Jest to, że każdy z nich tak nieucieczny, że jego skuteczność nie przetrwa jednego dnia. Wierzymy jednak, że to tylko wyjątkowo takiego środka się używa i że ci, którzy kierują agitacją przeciw komitetowi, dalecy są od chwytania się takich środków. Inną jednak nieojędną ci przywódcy opozycji popierają: Sami zwolili wyborców Koła I, sami je urządzili, sami uznali, iż opinia tego zgromadzenia powinna być decydująca. Komitet opinie tej przyjął — oni teraz działają przeciw, działają pokutnie, nie mają odwagi wystąpić z plakatami, a tylko nurtują pokryjomu. Nie wątpimy, że zdrowy zmysł wyborców nurtowany te pokrzyżuje.

Przegląd polityczny.

Kraków, 20 czerwca.

Stronnictwo młodocześnie zwołało zgromadzenie ludowe pod gołym niebem na wzoraj w stóp góry Rzipu. Spodziewano się tam przybycia gości amerykańskich. Na tem zgromadzeniu miało rozwinąć program stronnictwa młodocześnie. Jak się to zgromadzenie odbyło, dotąd jeszcze nie ma wiadomości.

W Gracju, gdzie przed kilku dniami zdawał sprawę przed wyborcami p. Derschatta, a proponowana rezolucja, wzywająca do zgody między stronnictwami niemieckimi, upadła przy głosowaniu, — w sobotę występował znowu p. Kreuzig na zgromadzeniu stowarzyszeń przemysłowych. Mówił on obszernie o stosunku stronnictwa laby poselskiej do stanu przemysłowego; najostrejsz pod tym względem krytyką był ustrajko-niemiecki, zarzucając mu, iż nie ma żadnej życzliwości, ani należytego pojęcia o potrzebach i znaczeniu stanu przemysłowego. Ale i klub niemiecki nie pod tym względem nie zrobił. — Wszelkie zdobycze, uzyskane dotąd w ustawodawstwie, zawdzięcza stan przemysłowy wyłącznie większości dotychczasowej. — Stan przemysłowy domaga się głosowania powszechnego, po niem bowiem spodziewa się, iż ustaną właśnie narodowościowe.

Na Węgrzech z pierwszego i drugiego dnia wyborów t. j. z piątku i soboty do godz. 10 wieczór znano 326 rezultatów. Z tych wyborów wyszło 212 ze stronnictwa liberalnego, 36 ze stronnictwa umiarkowanej opozycji, 54 ze stronnictwa niezależności, 9 antysemitów, 6 dzikich, 5 narodowców. W trzech okręgach zapowiedziano wybory uzupełniające. Stronnictwo liberalne zyskało dotąd 40 mandatów, a straciło 22, umiarkowani zyskali 10 a straciło 15, antysemita zyskali 4 a straciło 5, niezależni zyskali nowych 16 a straciło również 16, narodowcy straciło 3, nie zyskali dotąd żadnego, wreszcie dzicy zyskali 4 a straciło 6. Jak z powyższych liczb widać, stronnictwo liberalne, które dotąd tworzyło większość rządową, wyszło z wyborów w siłę znaczniejszą; stronnictwo opozycyjne zaś potraciło wiele mandatów z wyjątkiem jednego stronnictwa niezależności.

Biorąc miarę z wyborów dawniejszych, można przypuszczać, że wybory terazniejsze odbywały się znacznie spokojniej, jednak i teraz w wielu okręgach nie obeszło się bez krwawych i śmiertelnych bojków. Szczególnie w Nagy-Martonie przyszło do starcia z żandarmeryą. Pięć osób poległo, a ośm jest rannych. Skutkiem tego zajęcia wybory zasyfowano. I w Kaniszy przyszło również do krwi rozlewu.

W Kroacji wynik wyborów jest bardzo korzystny dla stronnictwa t. j. narodowego, które wzięło sobie za zadanie popierać rząd kroacki, a z Węgrami żyć w zgodzie, szanując dotychczasowy prawopolityczny z nimi stosunek. Z czterech stronnictw opozycyjnych jedno serbskie przestało zupełnie istnieć, inne znacznie zeszczupły. Zwiększono stronnictwa narodowo-rządowego jest wprawdzie świetne, ale nie można zataić, że się to stało pod naciskiem całego wpływu rządowego i wszelkich środków, jakimi rząd dysponuje. Do tych środków należy usunięcie burmistrzów z grzeszkiego, który stał na czele stronnictwa opozycyjnego, przez co w Zagrzebiu, gdzie się spodziewano wybrać trzech posłów opozycyjnych, wyszli trzej ze stronnictwa narodowo-rządowego.

Parlament niemiecki uchwalił podatek spożywczy od cukru w wysokości sześć feników od funta (12 marek od stu kilogramów) a podatek od buraków w wysokości 80 feników od stu kilogr wraz z odpowiednią premią wywozową.

Na ostatnim posiedzeniu przyjęła Izba francuska 1 artykuł ustawy wojkowej, mocą którego każdy Francuz obowiązany jest do służby. Następnie odrzucono wniosek dep. Dupuy, który żądał, aby powyższe postanowienie stosowało

się także do synów tych cudzoziemców, którzy już we Francji przyszli na świat.

W sobotę odbyła się w Paryżu rada ministrów, na której zatwierdzono dalsze projekta woj-skowe przedłożone przez ministra wojny. Odnoszą się one do powołania pod kór młodziów-ców z najmłodziej klasy, do polepszenia bytu podoficerów i do pewnych zmian w organizacji. Armia francuska ma otrzymać 18 nowych pułków piechoty i cztery pułki jazdy. Kompanie piechoty mają liczyć na stopie pokojowej po 125 ludzi.

W miarę, jak książęta z panujących rodzin zjeżdżają się do Londynu na jubileusz królowej, policya angielska podwaja ostrożność. W mieście krążą najrozmaitsze pogłoski o przygotowywanych zamachach dynamitowych.

Uwięzienie Piotra Troy, który w piątek przybył z New Yorku, a przy którym znaleziono zapas kostek dynamitowych, przyczyniło się znacznie do rozszerzenia trwogi. Wstęp do opactwa w Westminsterze dozwolony jest od kilku dni tylko osobom znanym policyi.

Zdaje się nie ulegać wątpliwości, że nieporozumienia panujące od dłuższego czasu w rodzinie królewskiej w Serbii, przyczyniły się w pewnym stopniu do ostatniej zmiany rządu w Belgradzie, że jedynie staraniem Risticza udało się odwieść królową od zamiaru starania się o rozwód. *Wiener Allg. Ztg.* otrzymało w tych dniach od swego korespondenta obszerny list, przedstawiający rzecz nieco inaczej. Według jego opisu nie królowa, lecz król Milan był stroną pragnącą rozvodu. Korespondent opisuje króla jako męża pełnego namietności i zapału, królowę zaś jako damę unikającą wszystkiego, co piękności szkodzi. Ta różnica temperamentów sprawiła, iż dawna miłość Milana zamieniła się z biegiem lat w nieprzezwyciężony wstręt, który opanovał go tak dalece, że obecnie gotów on użyć wszelkich środków dla rozwiedzenia się z żoną.

Ani Garaszani, ani żaden inny z powoływanych przez króla mężów stanu, nie chcieli przyłożyć ręki do tego dzieła. Risticie okazywał natomiast wszelką do tego gotowość. On to namówił królową do wyjazdu, wyrobiwszy przed nią u króla pozwolenie na wyjazd następcy tronu w towarzystwie matki. Według pierwotnego planu gabinet Garaszana miał ustąpić dopiero nieco później. Atoli król Milan trawiony uciępliwieścią nie chciał czekać ani chwili i sam przyspieszył zmianę rządu.

Korespondent wiedeńskiego dziennika, opisawszy ostatnie wypadki w powyższy sposób, kończy swój list uwagą, że w Belgradzie panuje wielki niepokój i zupełna niepewność co do następstw, jakie zmiana gabinetu wywoła.

Dzienniki rosyjskie uprzejmą w oddaniu Risticzowi władzy tryumfu Rosji. *Peterb. Wiedom.* wspomina o scenach, które się odbywały przed pomieszkaniem Garaszana, dodając ironicznie, że Garaszani dał ognia z rewolweru, żeby uciec chwilę ośmieszona Serbii. Bawięcy w Petersburgu emigranci bułgarscy wysłali do Risticza telegram z powinszowaniem. Jeden tylko konserwatywny *Gradanin* nie widzi powodu do wielkiej uciechy. Powstrzymuje on czytelników od oddawania się zbytnej radości i przestrzega ich przed zbyttem dowierzaniem Risticzowi.

Journal des Debats wyraża się jak następuje: „Program p. Risticza nie zawiera nic, co by mogło zaniepokoić Austrię. Mimo tego powołanie Risticza do rządów uważają wszędzie nie bez słuszności za porażkę gabinetu wiedeńskiego a za zwycięstwo Rosji. Polityczne i handlowe wpływy Austrii w Belgradzie zmniejszą się nieznacznie i to właśnie w chwili, gdy mające wkrótce nastąpić otwarcie połączeń kolejowych w kierunku Saloniki wyrwie Serbię z geograficznego odosobnienia, otworzy dla jej pól rolniczych drogi na południe i pozwoli jej utrzymać stosunki handlowe z resztą Europy bez nieodwrotnego pośrednictwa Węgier i Austrii. W latach, które nastąpiły po kongresie berlińskim, przyzwyczajono się uważać Bułgarię za naturalną klientkę Rosyan, a Serbię za klientkę Austriaków. Bułgaria wymaganą posiadała się ośmić miesięcy temu, Serbia przedwczoraj. — W obecnej chwili Bułgarię spoglądają w kierunku północno-zachodnim, na odwrót zaś oczy Serbów zwracają się na północny wschód. Zobaczymy jak długo potrwa i jakie wywoła skutki ta „zajmująca ewolucja“.

Niebezpieczeństwo powodzi.

Groźne widmo ukazuje się oczom przerażonych mieszkańców w rozlicznych stronach. Widmem tem powódź.

Codziennie prawie padające deszcze, podniosły znacznie poziom wódnych rzek w zachodniej części kraju, — we wschodniej zaś Dunaj silnie wzbiera. Ziemianie z największą trwogą spoglądają w przyszłość, która lada dnia zniszczyć może nadzieje świetnie dotychczas zapowiadających się zbiorów.

Wzoraż i dziś otrzymaliśmy już bolesne wiadomości listowne i telegraficzne.

Z Wadowic: Skawa wzbiera już 1½ metra nad stan — należy się spodziewać powodzi, gdyż kierunek wiatru południowo-wschodni.

Pola okoliczne pod wodą, rozdarła tama spowodowała zalanie kilku domów na tak zwanym „miej-skiem“.

Należy się spodziewać dzisiaj wód z gór; — przewidywany most pod budującą się kolej częściowo zerwany — stan bardzo groźny.

Z nad Dunaju (A. M.) Od czwartku padające ulewne deszcze spowodowały wzniesienie wody na Dunaju. Widmo strasznej klęski powodzi wylania się i zagraża smutną katastrofą i nim przyjdzie do regulacji rzek galicyjskich 3/4 części właścicieli i nadbrzeżnych mieszkańców pójdzie z torbami. Rząd sprzyja krajowi!

Z Ochowa wczoraj o 11 rano donoszą. Katastrofa nastąpiła Dunajce wylała, wieś Witwice, Bezdzińska, Piaski, Drużków, Jurków, Charchewice, Wesołów w połowie pod wodą. Deszcz pada — woda przybiera.

Z Rzeszowa. Wiatok wskutek ciągłych a ulewnych deszczów przybrał groźne rozmiary i może lada dzień wystąpić z brzegów. Woda zalała już

nawet przesterzeń od „wirów“ aż po „Maczkówkę“ i zagraża nadbrzeżnym chatom. Pola nadwodne w Drabianiec i Staronwie zalane.

Z pod Dukli Jasiółka wylała, w Równem i Wietrzem żany zboża, taki i pastwiska pod wodą, mulem i szutrem — szkody wielkie, czesze nie ustają, wola przybiera z każdą godziną.

Z Rudnika (telegram). Wskutek czterotygodniowej sły i nlewy w ostatnich trzech dniach wzbiera San gwałtownie, występuje już w niektórych miejscach z koryta i czyni znaczne szkody, niebezpieczeństwo powodzi jest bardzo groźne.

Poziom Wisły pod Krakowem powoli leczy się podnosi, dotychczas wszakże nie przedstawia jeszcze żadnego niebezpieczeństwa.

Z Krynicy telegrafują do nas: Komunikacja między Muszyną a Krynią przywrócona.

Kronika.

Kraków, 20 czerwca.

Może na co się przyda? Komisja wyborcza nie ma prawa ani żądać od wyborców wymienienia nazwisk na przedstawionej karcie do głosowania wymienionych, ani też przyjęcie kartek do głosowania czynić zależnem od jakiegokolwiek deklaracji. Zupeln nie przeto jest usprawiedliwionem, takie postępowanie nie sprzeczne z istotą i celem tajnego głosowania i z postanowieniami §§ 23 i 24 ord. wyb. gmin jako nieważne traktować i zarządzić ponownienie aktu wyboru. (Orzeczenie trybunału z 21 paźd. 1886 l. 2670. Budw. 3216.)

Przygotowania do przyjęcia arekyskiej pary w Krakowie są w pełnym toku. Dziś odbył się ma posiedzenie komitetu. Przy hotelu lwowskim wznoszą trybunę dla widzów. Na ulicy Florjańskiej już wywieszono powitania flagę. Wczoraj na Błoniach odbyła się próba jazdy banderyi wołoskiej, mającej towarzyszyć arekysięciu w wycieczce do Woli Justowskiej. Kilkuś jeźdźców w białych sukmanach piękny przedtawio widok, to też publiczność korzystając z tak rzadkiej teraz pogody, licznie pospieszyła na Błonia przypatrzeć się tej próbie.

Z biura komitetu wystawy. Wystawa krajowa zapowiada się świetnie. Deklaracje coraz liczniej wpływają. Komitet wykonawczy zastanawiając się na posiedzeniu d. 18 b. m. nad postępem robót około budowy pawilonów na placu wystawy, uznał za potrzebne przyspieszyć te roboty i dla tego też uchwalił wezwać przedsiębiorców, żeby większymi siłami nadal pracowali, tak iżby pawilon główny w ciągu dni 14 był wybudowany, a to pod rygorem ujęcia środków warnikami liencyi wskazanych.

Następnie zastanawiał się komitet nad przygotowaniem miejsc pod przedmioty wystawne w pawilonach i uchwalił, aby p. Zaremba przedłożył deklaracje stosownie do żądań wystawców polecił przygotować potrzebną ilość stołów, tudzież, aby wykonał plan ustawienia tych stołów, na których gospodarze pojedynczych działów miejsce dla grup wyznaczą. Przedłożony przez p. Zarembę plan na pawilon dla przemysłu domowego komitet zatwierdził, oraz przyjął ofertę dotychczasowych przedsiębiorców na jej budowę z małą zmianą, oraz pod warunkami: 1) ukończenia budowy w 4 tygodniach i 2) karę 25 zł. za każdy dzień zwłoki.

Zastanawiając się nad ofertami spedytatorów, komitet przyjął ofertę p. Bujańskiego o niektórych modyfikacjach; da regulowania zaś manipulacji z przedmiotami dostawionymi na plac wystawy, uchwalił ustanowić na placu wystawy osobne biuro odbiorcze, oraz zaprowadzić odpowiednie księgi i kwitury, da zapisywania przedmiotów wprowadzanych na plac i wyprowadzonych z placu wystawy. W dalszym ciągu obrad uchwalił komitet upraszać dyrekcyę kolei Karola Ludwika o zniesienie ceny jazdy dla wystawców na czas od 15 sierpnia do 15 października, 2) udać się do prezydenta m. Krakowa z prośbą, aby urządził spieszne ukończenie drogi dojazdowej, tudzież aby gmina m. Krakowa ogłosiła tak w krajowych, jakoteż w zagranicznych dziennikach, że we wrześniu r. b. odbędzie się jarmark na konie, który będzie położony z wystawą krajową koni. 3) zażądać od mających budować własne pawilony na placu wystawy rozpoczęcia budowy tychże najdalej w ciągu dni 14 4) uchwalić da wystawę powozów osobne pomieszczenie w hali maszyn z podłogą i oszalowaniem, 5) uwolnić słuszy ze Świątnik od opłaty pla owego. 6) dać fabrykantom z Białej miejsce w pawilonie głównym pod żądany warunki. Wyroby przemysłu z Białej, dokąd udawał się w tych dniach sekretarz wystawy p. Zawitowski, zgłoszone już zostały w znacznej liczbie, jak: wyroby sukna, maszyny, powozy itp. Przewodniczącą filii komitetu w Białej p. Franciszek Strzykowski, tudzież sekretarz p. Rudolf Fuchs, bardzo gorliwie zajmują się zachęcaniem przemysłowców do obestania krakowskiej wystawy.

W Towarzystwie strzeleckim ściśle podług ogłoszonego programu odbyła się wczoraj uroczystość detronizacji króla kurkowego dr. A. Ziemińskiego, oraz rozpoczęto nowe „strzelanie królewskie“, którego wynik w przyszłą niedzielę ogłoszony zostanie. Po tygodniu bezkrólewia strzeley powitają bez elekcyi nowego swego monarchę. Uroczystości wczorajszej towarzyszyło wielu członków — między innymi zawsze szersze życie strzeleckiej braci dr. Weigel, szef generalnego sztabu Hoffmeister, major Kaszka, prezes Majer i t. d.

Z „Sokoła“. Wczoraj wieczór odbył się w sali Towarzystwa gimnazjalnego „Sokół“ popis uczniów gimnazjum św. Jacka w obecności dyrekcyi i grona profesorów tegoż gimnazjum. Dyrekcyę gimnazjum i grono profesorów przyjmowało prezes Towarzystwa dr. Styczeń, tudzież gospodarz Sokoła p. Różycki. Zaproszeni na popis rodzice i opiekunowie uczniów, zebrał się licznie. Popis rozpoczął się przy udośnie muzyki wojskowej pochodem ordobym, w którym wzięło udział stuilkudziesięciu uczniów i wykonany został we wszystkich częściach z nadzwyczajną dokładnością. Następnie odbyły się ćwiczenia wspólne, dalej na k

raz pierwszy główna operetka Millöckera „Kapelan”, ciesząca się od dłuższego czasu niesłychanym powodzeniem w Wiedniu i Berlinie. Główne partie odgrywa p. Karpiński, nowo angażowany tenor, panie Radwan, Kasprowiczowa i P. autówna. Operetka wystawiona będzie nader starannie i efektywnie, co zachęciło winno publiczność do licznych zgromadzeń się na przedstawienie.

† **Kasper Reiner**, knieć i obywatel m. Krakowa, b. właściciel dóbr ziemskich, członek Tow. Dobroczynności i Arcybractwa Miłosierdzia, zmarł w sobotę w 74 roku życia. Zmarły należał do ludzi świadczących wiele dobrego bez rozgłosu. Zgonem swym wywołał szczyry żal licznej rodziny i przyjaciół ceniących w nim prymitywy charakteru i uczynność. — Pokój jego pamięci.

† **Aleksander Podwyszyński** artysta dramatyczny i kierownik teatrów polskich w Poznaniu i Krakowie, zmarł we Lwowie w sobotę w 41 roku życia. Podwyszyński ze szkolnej ławy w 1863 roku popieścił w szeregi powstania, — po ukończeniu którego rozpoczął zawód dramatycznego artysty, gorliwie pracując w celu nabycia rozległej wiedzy. Należał też niezawodnie do najtalentowatszych polskich aktorów. Pracowitością i talentem zdołał w młodym stosunkowo wieku zdobyć sobie pierwszorzędne stanowisko w artystycznej hierarchii, a zdolnością swym pociąganiem młodzieży w zawodzie kolegów, zawdzięczał powoływanie na reżysera i kierownika artystycznego scen, na których pracował. Repertuar jego kreacji scenicznych obejmował ogólnie rolę charakterystyczną, szczególnie jednak dramatycznych, w których słowami — Wiedźma — obcych języków przyswoił naszej literaturze dramatycznej, a przekłady jego odznaczały się zarówno dobrym wyborem, jak i poprawnością języka. W ubiegłym roku jeszcze przez czas jakiś pełnił obowiązki reżysera teatru krakowskiego. — Nieuleczalna choroba przedwczesnie przecięła pasmo dni człowieka, którego strata opłakiwać musi liczna bez środków do życia pozostała rodzina.

Ze Skawiny donoszą nam o fakcie, który wywołuje powszechnie niezadowolenie, jeżeli nie oburzenie. Wczoraj t. j. w niedzielę przybył do Skawiny z Krakowa jeden z kapitanów straży ogniowej, zaproszony przez zarząd straży ochotniczej miejscowej, aby udzielił strażakom instrukcji obochodzenia się z siłkami, ratowania ludzi. Przybyły umyślnie na niedzielę, jako dzień najwobodniejszy, aby zaproszony. Przed rozpoczęciem zadania, kiedy dzwoniło w kościele, polecił, aby przyjętym wycieczką całą straż wycieczką mszy świętej. Po dwóch weszli strażacy do kościoła, a tam, gdzie spotkać ich powinna zachęta i błogosławieństwo, spotkali ich z ust księdza proboszcza słowa najniegodziwiejsze. Zapytał on bowiem z ambony „co to za masze po kościele i co to za kości wchodzą”. — Z cmentarza podobnie niedzielną się chyba jeszcze nie spotkało, — prosił więc jesteśmy o załatwienie tego faktu z wyrzuceniem ogólnego ubolewania mieszkańców nad postępkami każdego proboszcza. Wiemy.

W Gorlicach wybrany został burmistrzem miasta p. Wojciech Biechowski, obywatel i przemysłowiec, otaczany powszechnym szacunkiem. Wybór ten w mieście i okolicy przyjęty został z wielkim zadowoleniem; nowemu burmistrzowi urzędować owoce. Godzi się przy sposobności zaznaczyć, że w ostatnich czasach spotęgała się w reprezentacjach miast prąd wybierania na naczelników, ludzi obywateli z miejscowymi warunkami bytu i potrzebami, a nie obywateli z nieznanych i nieznających w kwestjach lokalnych. Podkreślamy to.

W Jarosławiu staraniem reprezentacji powiatowej, odbędzie się 23 b. m. nabożeństwo żałobne za spokój duszy p. Mikołaja Żybkiewicza.

Z Poznańskiego. W sprawie zwinięcia księgarni J. K. Żupańskiego w Poznaniu, o czym donosiłyśmy, pisze miejscowy „Kurier”. „Piśmiotłusze donoszą, że księgarnia J. K. Żupańskiego nabył p. Jarosław Leitgeber od obecnego właściciela tej instytucji w piśmiotłusze naszym firmą pana Stefana Żupańskiego. Wiadomość ta jest w głównej części z prawdą niezgodna. Pan Stefan Żupański postanowiwszy zwinąć swój sortymentowy, sprzedał p. Leitgeberowi pewną ilość książek w zakresie sortymentu wchodzących nie sprzedał zaś bynajmniej księgarń, którą jak dotąd tak i nadal prowadzi będzie pod swoją firmą, ograniczając atoli handel księgarski wyłącznie na własne nakłady. Litębaż dzieł wydanych i wydawanych jeszcze ciągle przez układową księgarnię J. K. Żupańskiego jest bardzo znaczną i na sprzedaż tych wydawnictw księgarnia ograniczy swą czynność”.

Mianowania. Minister sprawiedliwości mianował adjunktami sądów obwodowych: adjunkta sądu powiatowego w Tarnopolu, Emilia Krawczyka, z Tarnopola; adjunkta sądu powiatowego w Szczecinie, Leona Krynickiego, z Lwowa; adjunkta sądu powiatowego w Horodence, Józefa Szymonowicza, z Lwowa; adjunkta sądu powiatowego w Zborowie, Włodzimierza Argasińskiego, z Stanisławowa; adjunkta sądu powiatowego w Birczy, dra Franciszka Mandybura, z Przemyśla i adjunkta sądu powiatowego w Kamionce Strumieniowej, Józefa Młynarskiego, z Stanisławowa.

Adjunktami sądowymi zaś: adjunkta sądu powiatowego w Krakowie, Adama...

towego bez oznaczonego miejsca służbowego, Michała Zbarskiego dla Zborowa, auskultanta Aszera Ornsteina dla Birczy, auskultanta Romana Aleksiewicza dla Szczecina, auskultanta Bronisława Lewickiego dla Radymna, auskultanta Leona Harasimowicza dla Kamionki Strumieniowej, auskultanta Alojzego Ernesta Strenga dla Horodeni i auskultanta dra Gustawa Trybalskiego dla okręgu wyższego sądu krajowego we Lwowie.

Przeniesienia. Minister sprawiedliwości przeniósł adjunkta sądu powiatowego w Radymnie, Bazylego Kilanowskiego, do Sanoka, a adjunkta sądu powiatowego w Tarnopolu, dra Juliana Sopotnickiego, do Lwowa.

Wyciągi konne we Lwowie.

Lwów, 19 czerwca.

(=) Mimo deszczu i groźnych chmur licznie pospieszyła publiczność na błonie Janowskie, przypatrzyć się wyciągom konnym. Hr. Józef Potocki pierwszy raz wystąpił na turnie lwowskim i odniósł kompletne zwycięstwo. W czterech biegach wziął trzy nagrody.

Do pierwszego biegu stanęły następujące konie: hr. Fürstenberga og. kast. 3 letni „Anger”, Strzyżowskiego klacz 5 letnia „Khediva” po Digby-Grand od Kedresm tego 5 letnia „Sennette” po Verneuil od Susest, Mieczysław 5 letnia „Salamy”, hr. J. Potockiego w. palmelno „Gentleman” i klacz 4 letnia „Gentle”. Pierwszy wyciąg u mety „Gentleman” i wziął nagrodę honorową, ofiarowaną przez hr. M. Potocką z dodatkiem nagrody dam 50 dukatów.

O nagrodę Towarzystwa 400 zlr. ubiegali się pp. Mieczysław i ze swoją kl. 4 letnią „Zenobie” (po Grand-Duc od Protection). Hr. Józef Potocki wyprowadził 3 letniego og. „Antonin” (po Osator od Orfeia), którego powierzył młodzieńkowi dżokejowi — ze stada Białobonińskiego (ś. p. Ochockiego) zjawili się 4 letni og. „Dalipan” po Boomerang od Pamiatki, a hr. Jan Tarnowski wystąpił 4 letnią kl. „Odsiecz” (po Talisman od Nidego). Bieg prowadził dobrze przez cały czas „Dalipan”, na kilkadziesiąt dobrych kroków przed metą „Antonin” upomniany należyte przez młodego dżokeja wysunął się naprzód i o długość konia zwyciężył.

Niejednokrotnie zwycięzca na torze lwowskim p. Alfred Mysłowski założył parol na nagrodę cesarską 2000 zlr i stanął w szranki ze szlachetnie urodzoną 3 letnią „At-Last” (po Y. Binktoolia od Miss Mornington) i pięknym og. 3 letnim „Hermit” (po Orosznar od Hungaria), jako konkurencji wystąpił pp. hr. Jan Tarnowski z 3 letnią kl. „Bez końca” (po Talisman od Laurel-Crown) i 3 letnim „Piperkowka II” (po Blankenset od Piperkowskiej), a z Białobonińskich 3 letnia „Borobolka” po Grand-Duc od Protection). Rozpoczął bieg kl. hr. Tarnowskiego dobrze prowadził do pół drogi „Borobolka”, ale zwycięstwo było pewne po stronie „At-Last” i rzeczywiście przed metą została wszystkich za sobą.

Do biegu z płotami (Hurdle race) zgłosiło się 9 panów, prawie wyłącznie wojskowych. Jedynie hr. J. Potockiego „Gentlemana”, zwycięzcę w pierwszym biegu, doświadczył wyborczy dżokej p. Mysłowski (syn) prowadził cały bieg i wziął nagrodę „jak chciał”. — Nagroda wynosiła 100 dukatów, ofiarowaną przez p. Potocką z dodatkiem daru hr. Mieczysława.

Na końcu nastąpił bieg włościański, w którym oczywiście zabiera pierwszą nagrodę budnik kolejowy.

Z dziedziny techniki i wynalazków.

(Dalszy ciąg.)

Błąd popełniany dotychczas nie jest bynajmniej rzeczą drobiazgową, tembardziej gdy się zwąży, że na działanie hamulców wpływają ujemnie i inne przyczyny, jak np. nieodpowiednie ich ustawienie, słota itp. Błędy drobne sumują się a zjadł wiele owych wypadków po części niewytłumaczonych, a w których wstrzymywanie pociągu ważną grało rolę.

Gdy otwarto dla ruchu kolejowego szlak Sucha Nowy Sącz, na którym pomiędzy Kasiną a Mszaną dolną znajduje się największy spadek (25 pro mille) a początkowo słota pociągów wcale nie była nieudolna ale i niedoświadczona nie znając miejscowych warunków, jeden z pociągów ciężarowych przebiegł drogę z Kasiny do Mszany w przeciągu ośmiu minut t. j. z szybkością 63 kilometrów na godzinę — pociąg ciężarowy zamienił się w kuryerski! Przyczyną tak niezwykłej jazdy były właśnie te drobiazgowo błędy, które się zsumowały do ogólnego, a gdy maszynista nie dał na czas sygnału do hamowania, stało się, że pociąg raz rozpędzony nie mógł być już wstrzymany na tak stronnym spadku. Wkrótce jednak dyrektora, zwróciwszy swą uwagę szczególnie na bezpieczeństwo ruchu, przedłużył czas jazdy na stronnym spadkach, maszyniści otrzymali surowy nakaz zachowywania wszelkiej ostrożności podczas jazdy, dawania na czas sygnałów

etc. a odąd podobne wypadki więcej się nie powtarzają. Ciekawy wypadek wydarzył się na Semeringu. Pociąg ciężarowy wyruszył z dwiema maszynami, z których jedna pchała a druga ciągnęła; po pewnym jednak czasie, gdy przebieg już dosyć znaczną przestrzeń, spostrzeżono że zdziwieniem ten sam pociąg wracający do stacji. Na Semeringu znajduje się, jak wiadomo, bardzo stromy spadek, gdy więc lokomotywy nie mogły uciągnąć ładownych wozów, pociąg stanął i począł się cofać, a niezahamowany na czas, stoczył się wraz z obydwiema lokomotywami napowrót do stacji. Wiele wypadków zdarzenia się lub najechania pociągów i wynikłych ztąd niebezpieczeństw usunąć przez zastosowanie odpowiednich przyrządów do hamowania, któreby na jak najkrótszą odległość zdołały pociąg w ruchu zatrzymać. Wszelkie ulepszenia w tym względzie są dla kolei rzeczą pożądaną tak dalece, że np. koleje amerykańskie gdzie szybkość jazdy dochodzi czasem do 105 kilometrów na godzinę, obowiązane są dwa razy do roku raportować o rodzajach hamulców, jakich używają przy swoich wozach. Obecnie doznają coraz obstrzeźniejszego zastosowania hamulce pneumatyczne (vacuum) jako działające najszybciej zatem najodpowiedniejsze dla pospiesznej jazdy. W Anglii zaopatrzone są niemi wszystkie pociągi osobowe, których największa szybkość (na szlakach South Eastern Railway) wynosi 85 kilometrów na godzinę, chociaż tamtejsze koleje wyjątkowo małe, dokładają starania w tym względzie, aniżeli koleje innych państw.

Za to pod względem wielu urządzeń, pozwalających na ową zaskakującą szybkość i bezpieczeństwo w ekspedycji osób i towarów przewożących one koleje kontynentalne, a że urządzenia znane są niemiernemu czytelnikowi, więc wspomnę o nich tylko pobieżnie, dołączając niektóre daty statystyczne. Cyfry, więc rzeczy suche ale niemiernie wymowne, bo świadczące o olbrzymim ruchu, jaki panuje na tamtejszych kolejach.

(C. d. n.)

Wiadomości naukowe, literackie i artystyczne.

— Prof. J. W. Franke, komisarz egzaminacyjny kandydatów na nadzorców kotłowych, ogłosił druk „Poradnik dla obsługi i nadzoru kotłów parowych”. Lwów, 8 maj str. 140 1887. Nakładem funduszu krajowego. Jestto kurs teoretyczno-praktyczny dla użytku maszynistów, kotłowych, gorzelników, właścicieli kotłów parowych i techników napisany przystępnie i poprawnym językiem. Rzecz sama traktowana jest wyczerpująco.

— P. Stanisław Witkiewicz wioniony artysta malarz, dotychczasowy kierownik działu artystycznego w Kłosach, ustąpił z tego stanowiska. Kilka nowych jego rysunków ozdobił wkrótce łamy „Tygodnika ilustrowanego”, którego wydawcy pozyskali sobie artystę na ilustratora zamierzonych publikacji: „malowniczej podróży w Karpaty”.

— **Przewodnika gimnastycznego „Sokół”** organ Towarzystwa gimnastycznego opuścił prasę nr. 6 z czerwca b. r. zawiera: Nagła potrzeba. — O gimnastyce ze stanowiska estetycznego. — Sprawy towarzyskie gimnastycznych polonów. — Złoty rocznik Towarzystwa „Sokół” (dok.) — Użytki higieniczne. — Kronika. — Od administracji.

Dział ekonomiczny.

Fabryka makaronów we Lwowie. P. Matylda Grzybińska założyła we Lwowie fabrykę makaronu i suchych wyrobów z ciasta (żazanak, ciasta rosółowego). Wyroby te odznaczają się dobrocią i ceną tańszą (1/4 kilo o 10 cent.) od fabryk zagranicznych. Makarony p. Grzybińskiej są ugotowane nie są tak plastyczne jak wyrabiane w Neapolu, Livorno, Genui, Turynu we Włoszech i Owernii we Francji, ale za to o wiele od nich pożywniejsze, ponieważ zawierają więcej ciał azotowych, t. j. kleju roślinnego czyli glutenu, najstrawniejszego ze wszystkich roślinnych ciał azotowych. Kupcy nasi powinni wprowadzić w handel ten nowy artykuł krajowego wyrobu, a publiczność wprost domagać się winna wyrobów p. Grzybińskiej, jako pożywniejszych i o jedną trzecią tańszych, co dla drobnych gospodarstw rzeczą jest bardzo ważną.

Spodziewamy się, że p. Grzybińska przy odpowiednim poparciu publiczności rozszerzy swą fabrykację i wyrobić będzie dwójakiego rodzaju makarony z maki pszennej (9 — 10 proc. ciał azotowych) tudzież z mieszanką maki (30 cz.) i świeżego glutenu (10 cz.) na wzór francuski, który to wyrob zawiera 21 proc. ciał azotowych. Warto by także wyrobić biszkopty z czystego glutenu (44 proc. ciał azotowych), produktu ubocznego, otrzymywanego przy fabrykacji krocchmalu.

Artykuł ten należałoby utworzyć drogę do Włoch, gdzie mnóstwo ich spożywa, a mało uprawiają pszenicy. W ostatnich czasach konsulowie rosyj-

scy zwrócili uwagę rządu na wywóz twardych pszenic, tudzież wyrobów z ciasta pszenicznego (makaronów, wermiseli i innych). I u nas waroby się nad tem zastanawiać. Wywóz makaronów do południowej Europy nietylko jest możebny, ale wprost wskazany, gdyż z łatwością wytrzymają konkurencję z wyrobami włoskimi i francuskimi z powodu swej taniości. Trzeba tylko pamiętać o pięknej formie i pewnej plastyczności. Wyroby p. Grzybińskiej znajdują się na składzie w Bazarze wyrobów krajowych w Sukiennicach, a wkrótce zapewne będą we wszystkich handlach.

Lski.

Ceny produktów na giełdzie wiedeńskiej dnia 18 czerwca b. r.

Pszenicę na wiosnę: 0.00—0.00, na maj-czerwiec 9.18—9.20, na jesień 8.28—8.28
Zyto na wiosnę 0.00—0.00, na maj-czerwiec 6.70—6.75, na jesień 6.80—6.85.
Owies na wiosnę 0.00—0.00, na maj-czerwiec 6.75—6.80, na jesień 6.08—6.08.
Kukurudzę na maj-czerwiec 0.00—0.00, na czerwiec-lipiec 5.85 do 5.90, sierpień-wrzesień 6.02 do 6.07.

Jęczmień morawski 7.75—9.75 — słowacki 7.50—9.75, austriacki 6.25—7.75.

Spirytus bez beczki. Za 100 litrów — miejsce 26.25—25.50.

Olej lano. Za 100 kilo 34.00—34.50.

Nafta. Za 100 kgr. gotowa, galicyjska 19.15 do 19.25, prima karkaska z Tryestu w cysternie po 4.50 do 4.50, amerykańska 22.00—22.25.

Olej rzepakowy. Za 100 kilogramów zaraz 30.50—31.00. Uspokojenie spokojne.

Smalec wieprzowy. Za 100 kilogramów w miejscu za towar przedni 54.00—54.50 Uspokojenie stałe.

Zół. Za 100 kilog. I sorty 29.50—30.00. W tygodniu od 11 do 17 czerwca.

Konopie. Za 100 kilogrm. węgierskie surowe 25—33—, galicyjskie surowe 25—30—, czesane 24—44—, włoskie, czesane, wyborowe 98.00—112— Uspokojenie spokojne.

Chmiel. Za 50 kgr. Zatecki miejski z r. 1886 85—95, podmiejski 75—85, miejski 60.00 do 70.00, zielony 10—15.

Koniec za 100 kilog. Styryjski czerwony wyszczon 46 do 50, włoski 40 — do 40 —

Lucerna I sorty za 100 kilogrm. włoska 54— do 64—, francuska 84— do 88—, węgierska 56—60 zlr. czeska biała 48— do 66 —

Rzepak za 100 kilogrm. 12.00 do 12.40, banaski 11.50—11.75

Nafta. Wiedeń. Za 100 kgr. ameryk. na 20 procent tary inel. cto 22.25 — 22.50 na dworcu; galicyjska 19.50—19.75, rosyjska 20.25 do 20.50 Uspokojenie mdle

Na targowcach w Wiedniu w tygodniu ubiegłym było: bydła rogatego 4546 sztuk po 37 do 57 zlr. za celną metryczkę; cieląt zabitych 1289 po 40 do 56 ct. za 1 kilogram i 2653 żywych po 32 do 50 ct.; jagniąt zabitych 131 po 6 do 11 zlr. za parę i 207 żywych po 6 do 10 zlr. za parę; — owiec zabitych 166 po 36 do 50 ct. i żywych 1003 sztuk po 8 do 24 zlr. za parę; — wreszcie nierogacizny zabitej 450 po 40 do 54 ct. i żywej 10.142 sztuk po 32 do 46 ct. za kilogram bez podatku konsumpcyjnego.

Wiedeń, 20 czerwca. (Biuletyn meteorologiczny). Najniższe ciśnienie powietrza między 750 a 755 mm. jest w prowincjach Nadbałtyckich; — największe ciśnienie zaś między 775 a 777 mm. jest około Islandyi. Drugie najniższe ciśnienie jest nad morzem Azowskim.

Wiatr północno-zachodni; — zmienne zachmurzenie nieba; — miejscami deszcze; — ciepło; — wiatr umiarkowany.

(Z biura korespondencyjnego.)

Wiedeń, 20 czerwca. Dzisiejsze dzienniki donoszą z Węgier, że wczoraj o północy w Dunaszerdahely z powodu wyniku wyborów podpłono dzielnicę żydowską. 80 rodzin żydowskich uratowało zaledwie życie. Nędną nie do opisania.

Budapeszt 20 czerwca. Dotychczasowy wynik wyborów jest: 234 liberalnych, 38 z umiarkowanej opozycji, 59 ze stronnictwa niezależności, 9 antysemitów, 4 dzikich: w czterech okręgach odbędzie się nowe wybory.

Buda-Peszt, 20 czerwca. Dotychczasowy wynik wyborów jest następujący: 235 liberalnych, 39 umiarkowanych, 64 niezależnych, 10 antysemitów, 9 narodowców (sasów), 7 dzikich. W czterech okręgach odbędzie się wybory uzupełniające. Stronnictwo liberalne zyskało 49 mandatów, a straciło 25.

Budapeszt, 20 czerwca. W sobotę pod Kalcą zdarzył się wielkie nieszczęście. Kiedy liczna kompania patników przeprawiła się pod Paksem przez Dunaj, zerwała się gwałtowna burza, prom

się wywrócił, a pątnicy wpadli do wody. Zdołano uratować 127 osób, z wody wyłowiono dołą 100 trupów; brakuje jeszcze 87 osób.

Berlin, 20 czerwca. Cesarz wstał wczoraj po nocy w ogóle dobrze przebył, a później przyjmował raport Albedylla.

Berlin, 20 czerwca. Wczoraj wieczór pociąg kolejowy, idący z Poczdamu, najechał na pociąg stojący na dworcu w Annsee. — Lokomotywa pierwszego pociągu przewróciła się, jeden wagon pociągu stojącego zapalił się; zginęło osób dwie; ciężko rannych jest pięć, lekko rannych wiele, jednak cyfry te nie są jeszcze dokładnie sprawdzone brakuje bowiem kilka osób, które siedziały w wagonie płonącym.

Berlin, 20 czerwca. W zdarzeniu się pociągów kolejowych pod Wannsee spaliło się osób trzy, rannych jest siedm.

Paryż, 20 czerwca. Najwyższa rada wojenna zgodziła się na cztery projekty do ustaw wojskowych, wypracowane przez ministra wojny i przedłożone już przedwczoraj radzie ministrów.

Paryż, 20 czerwca. Literat Delpit, wydany niedawno z Alzacji, ogłosił w Figaro list do namiestnika alzacko-lotaryńskiego, ks. Hohenzollerna. W liście tym zaznacza, jak straszny jest ucisk w Alzacji i Lotaryngii, a jak potężnym jest przywiązanie tamtejszej ludności do Francji, co udowodnił właśnie proces lipski.

Paryż, 20 czerwca. W departamencie „Nord” na senatora wybrany republikanin Girard 1154 głosami przeciw konserwatyście Soufflet, który otrzymał 666 głosów.

Rzym, 20 czerwca. We wczorajszych tutejszych wyborach kandydaci wspólni obu stronnictw klerikalnego i liberalnego otrzymali po blisko 12000 głosów, klerikalni sami otrzymali po 7817 do 6730 głosów, liberalni kandydaci niewybrani po 6529 do 3207 głosów.

Belgrad, 20 czerwca. Dzisiejsza Ustawa zastępcza stanowiąca, jakoby podczas znanych manifestacji przeciw Garaszaninowi słyszano jakieś dla Austro-Węgier ubliżające głosy.

Belgrad, 20 czerwca. Stołowy powracający do Sofii był u prezidenta gabinetu Bistrica na drugą konferencję. Kisties oświadczył, że przywrócone przyjazne stosunki z Bułgarią będą ściśle przestrzegane. Gdyby stosunki przyjaźni dotąd nie przywrócono, wówczas on sam byłby nawiązał rokowania w tym celu. Po tej konferencji Stołowy odejść zupełnie zadowolony.

Stockholm, 20 czerwca. Minister wojny podał się do dymisji dlatego, że parlament odmówił uchwalenia sumy 150.000 koron na cele, które z nową ustawą wojskową w bezpośrednim są związku.

Kursa telegraficzne.

Na giełdzie wiedeńskiej

dnia 18 czerwca 1887.

Kurs w wal. austr.	Kurs w wal. austr.
Zjednoczony dług w papierach	81 35
Zjednoczony dług w srebrze	82 50
Austriacka renta złota	112 90
5% austriacka renta (marcowa)	96 85
Akcyje banku austro-węgierskiego	888 —
Akcyje kredytowe	283 70
Banknoty	344 40
Srebro	—
20 do frankówki za sztukę	10 04 1/2
Dukaty austriackie	5 95
Banknoty banku niemiec. za 100 m.	82 30 1/2

Odpowiedzialny Redaktor:
Tadeusz Romanowicz
Wydawca: **Dr. Lestaw Borowski**.

Rubryka „Nadzwane” nie pochodzi od Redakcji, która też żadnej odpowiedzialności za nią nie przyjmuje

NADESZANE.

Niezawodne lekarstwo. Osoby, cierpiące na katar żołądka, albo narażone na krusze żółdkowe, odzyskują zdrowie wkrótce po zażyciu prawdziwego proszku Seidlitzkiego Molla. Cena jednego pudełka 1 zlr.

Codziennie rozsyła za pobraniem pocztowem A. MOLL, aptekarz i c. k. dostawca nadworny. Wiedeń, Tuchlauben 9. W aptekach i handlach materyjów na prowincyi należy żądać wyraźnie preparatu MOLL z jego marką ochronną i podpisem. Składy w Galicji wymienione są na ostatniej stronie tego numeru.

Kraków, dnia 20/6	Warszawa, dnia 18/6.	OBLIGACYE INDEMNIZACYJNE.	OBLIGACYE PIERWSZEJSTWA KOLEI.	AKOYE BANKOWE.	AKOYE KOLEJOWE.
anbie papierowe rosyjskie na 100 rubli 113 0114 10	bez bieżącego kuponu.	5% Obl. ind. ab 10% eo. Galicyi za 100 m. k. 104 40 105 —	5% Albrechta na 300 zlr. za 100 99 90 100 30	6- Anglobank w Wiedniu na 200 zlr. 104 50 105 50	10- Alfold-Firma na 200 zlr. 123 25 123 75
Marki niemieckie 100 mar. 63 — 63 35	5% Lisy zastawne z r. 1869 za rubli 100 98 75 94 2	5% „ „ „ 10% „ „ „ 100 104 25 105 20	5% Ferdynanda północnego na 300 „ 100 — — —	7- Bank węgierski w Wiedniu na 100 104 50 105 50	11- Ferdynanda północnego na 200 „ 123 25 123 75
200 frankowa złota 10 3 10 10	4% Lisy likwidacyjne 100 98 75 94 2	5% „ „ „ 7% „ „ „ 100 104 25 105 20	4% Kar. I. Em. z 1881 na 300 „ 100 101 30 101 70	18- Kredyt dla handlu i przem. na 100 104 50 105 50	12- Karla Ludwika na 200 „ 123 25 123 75
6% Polyska kraj. gal. „ „ „ 100 95 96 75	5% Lisy zast. Warszawy i Em. 100 98 75 94 2	5% „ „ „ 5% „ „ „ 100 104 25 105 20	4% Kom. K. Bogum. 200 „ 100 100 50 100 90	19- Kredyt węg. algem. na 100 104 50 105 50	13- Lwowski-Czerwik-Jassy na 200 „ 123 25 123 75
4% Polyska kraj. gal. „ „ „ 100 95 96 75	5% „ „ „ II. 100 98 75 94 2	5% „ „ „ 7% „ „ „ 100 104 25 105 20	4% Lw.-Czer. z 1884 s. ab 10% na 100 81 75 82 45	20- Kredyt węg. algem. na 100 104 50 105 50	14- Lwowski-Czerwik-Jassy na 200 „ 123 25 123 75
4% Obligacye indenn. gal. za 100 k. 104 — 105	5% „ „ „ III. 100 98 75 94 2	5% „ „ „ 5% „ „ „ 100 104 25 105 20	4% Lw.-Czer. z 1884 s. ab 10% na 100 81 75 82 45	21- Kredyt węg. algem. na 100 104 50 105 50	15- Lwowski-Czerwik-Jassy na 200 „ 123 25 123 75
4% Lisy zast. Banku kraj. za 100 k. 95 75 96 7	5% „ „ „ IV. 100 98 75 94 2	5% „ „ „ 5% „ „ „ 100 104 25 105 20	4% Lw.-Czer. z 1884 s. ab 10% na 100 81 75 82 45	22- Kredyt węg. algem. na 100 104 50 105 50	16- Lwowski-Czerwik-Jassy na 200 „ 123 25 123 75
4% Obligi komunalne 100 — 101	5% „ „ „ 100 98 75 94 2	5% „ „ „ 5% „ „ „ 100 104 25 105 20	4% Lw.-Czer. z 1884 s. ab 10% na 100 81 75 82 45	23- Kredyt węg. algem. na 100 104 50 105 50	17- Lwowski-Czerwik

